

[Arnfast.]

udlandet, over, hvilke forsøg der udføres, og hvordan de afvikles på RUC.

Steen Folke (VS):

Jeg var desværre forhindret i at være til stede, da undervisningsministeren svarede på ordførertalerne i første omgang, men jeg har ladet mig fortælle, at hun gav udtryk for, at da jeg ikke var til stede, fandt hun det ikke umagen værd at kommentere det, jeg havde sagt. Derfor vil jeg godt bare melde, at nu er jeg tilbage i klassen og rede til at lade mig belære, hvis ministeren vil komme med sine kommentarer.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal forsøge at gøre det kort og holde mig til et par enkelte ting.

Hr. Freddy Madsen var inde på, at han havde stillet spørgsmål vedrørende de sociale konsekvenser af adgangsbegrænsningen, men ikke mente, han havde fået noget svar. Det forstår jeg ikke. Svaret indtog faktisk en ret stor del af den tale, jeg holdt i første omgang. Jeg kan selvfølgelig godt gentage det. Det handlede om den udvikling, der var sket inden for de videregående uddannelser, hvordan kriterierne havde været, hvordan procenten var steget for forskellige befolkningsgrupper, og hvilken viden vi havde om, hvad en karaktersortering betød for den sociale rekruttering til de videregående uddannelser.

Jeg tror ikke, vi bliver enige af, at jeg gentager det, men om den ordens skyld skal jeg alligevel sige omkring ungdomsarbejdsløsheden, at der er ikke tale om yderligere stramning i forhold til, hvad vi har i dag, og derfor er der ikke basis for de bemærkninger, hr. Freddy Madsen gjorde. Jeg kan henvise til, at socialdemokratiet jo har sat en lang række aktiviteter i gang omkring ungdomsarbejdsløsheden, og det står egentlig ikke ganske klart for mig, hvad det er, kommunisterne har gjort på dette område. Men det vil hr. Freddy Madsen sikkert kunne belære mig om.

Hr. Freddy Madsen ville også gerne have nogle bemærkninger om de voksne og mente her, at når jeg ikke havde talt om det, så skyldtes det, at regeringen ikke havde sat noget i gang. Vi har sat noget i gang på dette område. Der er som bekendt nedsat et

sektorråd for fritids- og voksenundervisningen, og jeg har bedt dette sektorråd om at gå i gang med at udforme tre helt konkrete forsøg på dette område, hvoraf det ene skal omhandle den opsøgende virksomhed og de glemte grupper.

Hr. Freddy Madsen fremsatte nogle bemærkninger om, at socialdemokratiet havde givet efter. Selv om hr. Freddy Madsen ikke har været i folketinget så længe, så er det ikke forbudt at se, hvad tidligere socialdemokratiske regeringer har taget initiativ til. Det har jeg tidligere præciseret. Jeg var meget imponeret over, at hr. Freddy Madsen nu havde opdaget det om de romerske vandhjul, som vi andre har vidst i et års tid.

Det ville glæde mig, hvis jeg havde misforstået fru Lone Dybkjær, og det forstår jeg at jeg har. Jeg skal nøjes med en enkelt lille drilagtig bemærkning: jeg er helt sikker på, at fru Lone Dybkjær nemt vil kunne tale med formanden for uddannelsesudvalget om tilrettelæggelsen af de diskussioner, der skal være i dette udvalg.

Til fru Gerda Møller, som igen efterlyste nogle tilkendegivelser omkring de 16—19-årige: jeg synes stadig væk, at det væsentlige er, at der kommer en principbeslutning. Spørgsmålet er nævnt i den skriftlige redegørelse i forbindelse med statsministerens åbningstale. Vi er faktisk lige startet i folketinget, og det kunne næppe gøres meget hurtigere. Jeg skal blot understrege, at jeg såmænd ikke bad om ros til mig selv for det arbejde, der er gjort, men derimod om ros til ministeriet for det omfattende materiale, der var udarbejdet.

Jeg kan gøre mit svar kort til fru Kristine Heltberg, som var inde på noget, jeg er fuldstændig enig i. Jeg beklager misforståelsen i første omgang. Af hensyn til tiden skal jeg nøjes med at henvise til en kronik, som jeg skrev i Information den 27. oktober, hvor jeg direkte talte om disse problemer, beskrev ideer med at tage enkeltfag for den almindelige befolkning og inddragelse af folkeuniversitetet og knyttede det sammen med effekten af en adgangsbegrænsning. Jeg ville tro, at vi var ganske enige på dette punkt.

Til hr. Ib Nørhø, som gentog sit postulat om, at vi kun arbejder ud fra adgangsbe- grænsning, skal jeg blot nøjes med at sige, at den adgangsbe- grænsning, vi taler om, er for lægerne, ellers har der ikke været fore-